

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200448
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5719200448.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Ladislava Mejstříka, v spore žalobkyne I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, I., proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 21Csp/15/2019-23 zo dňa 11. apríla 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1) Napadnutým rozsudkom súd žalobu zo dňa 17.01.2019 o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 11081/11 zo dňa 15.03.2012 zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2) V predmetnej veci žalobkyňa tvrdila, že bola účastníčkou rozhodcovského konania, avšak súdu nepredložila rozhodcovský rozsudok a ani zmluvu o úvere, a preto dospel k záveru, že svoj nárok nepreukázala ani po tom, ako bola vyzvaná, aby listiny, ktorými preukazuje svoj nárok predložila na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 11.04.2019. Na výzvu nereagovala a pojednávanie sa nezúčastnila (vážny dôvod svojej neúčasti neuviedla a o odročenie nepožiadala). Konštatoval, že v zmysle ust. § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, vzhľadom na dátum vydania rozhodcovského rozsudku 15.03.2012, mohol byť tento zrušený na základe podanej žaloby v prvej polovici roku 2012. O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu, nakoľko žalobkyňa bola v spore neúspešná a žalobca si právo na ich náhradu neuplatnil.

3) Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Namietala, že súd prvej inštancie mal postupovať v zmysle ust. § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP a vyzvať ju na doplnenie podania, konkrétne na predloženie rozhodcovského rozsudku a úverovej zmluvy pod hrozbou zastavenia konania. Z poučenia v rámci predvolania nie je jednoznačne uvedené, že súd vyžadoval predloženie týchto konkrétnych listín. Bola názoru, že rozhodcovský rozsudok je súčasťou exekučného spisu, ktorý sa nachádza na Okresnom súde Martin. Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4) Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

5) Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 CSP, § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6) Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľky neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7) Odvolateľka argumentovala nesprávnosťou procesného postupu prvoinštančného súdu, spočívajúceho v tom, že súd v zmysle ust. § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP nevyzval žalobkyňu výslovne na doplnenie rozhodcovského rozsudku spolu s úverovou zmluvou.

8) V súvislosti s odvolacou argumentáciou žalobkyne je potrebné dať do pozornosti, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcej, ktorú treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou strán konania. Strana má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť strany konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia. Dôsledkom jeho neunesenia je procesný neúspech strany. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t. j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú prijať záver, ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala.

9) Dôvodom zamietnutia žaloby v prejednávanej veci je neunesenie dôkazného bremena žalobkyňou. Predložená žaloba obsahovala náležitosti podania (§ 127 CSP), a preto nebol daný dôvod na výzvu v zmysle § 129 ods. 1, ods. 2 CSP tak, ako tvrdí odvolateľka, nakoľko by tým už súd neprimerane nahrádzal aktivitu žalobkyne, čím by porušil základný princíp rovnosti sporových strán (nepožadoval by totiž náležitosti neúplného návrhu, ale dôkazy potrebné pre zabezpečenie procesného úspechu žalobkyne). Odvolateľka totiž mylne zamieňa neúplnosť žaloby (ktorú skutočnosť súd prvej inštancie netvrdil, ani nie je daná) ako dôvod na odmietnutie podania a neunesenie dôkazného bremena ako dôvod pre meritórne zamietnutie žaloby. Zhrnúc opísané, k vytýkanej nesprávnosti - t. j., že súd prvej inštancie považoval návrh za neúplný, ale na odstránenie väd (konkrétne na predloženie rozhodcovského rozsudku a úverovej zmluvy) nevyzval - podľa odvolacieho súdu nedošlo. V danom prípade nešlo o nedostatok podmienky konania (v ktorom prípade by bol daný dôvod na zastavenie konania), ani o vadu návrhu (v ktorom prípade by bol daný dôvod na odmietnutie podania), ale o nesplnenie povinnosti žalobkyne pripojiť dôkazy, na ktoré sa odvolávala (a ktoré žalobkyňa nepredložila ani dodatočne po tom, ako jej bolo doručené napadnuté rozhodnutie).

10) O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, nakoľko žalovaný, aj keď ostal v odvolacom konaní nečinný, mal v ňom úspech, a preto by mal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Vzhľadom na jeho nečinnosť v odvolacom konaní mu súd náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi nepriznal (zo spisu mu trovy nevyplývajú).

11) Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).